

NA POGUMNI POTI VERE

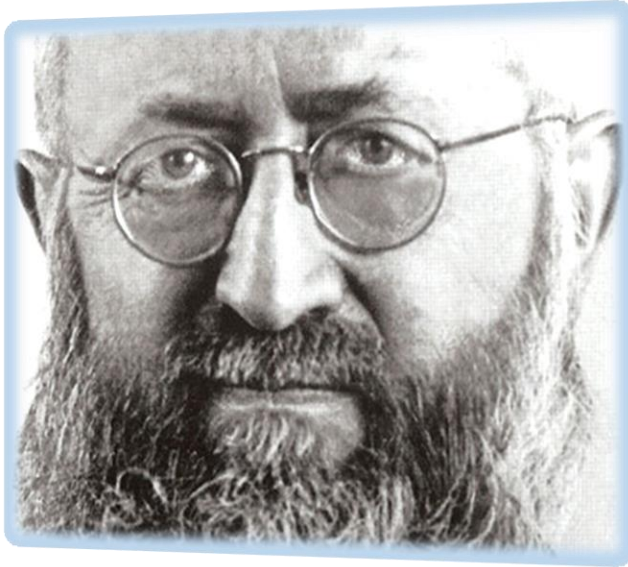

foto: pater Jožef Kentenich, leta 1941,
vir: Arhiv Marijinih sester

Koblenz, 23.12.1941:

Minili so trije meseci, odkar je Gestapo v Koblenzu aretiral patra Kentenicha. Prve štiri tedne preživi v popolni izolaciji, v samici imenovani bunker.

Ker zaupa v Boga, se ne zlomi. Naslednja dva mrzla meseca je zaprt v stavbi nekdanjega samostana karmeličanov. V tem času steče z njegovo Schönstattsko skupnostjo, po skritih in tveganih poteh, izmenjava kratkih sporočil.

Pogoji v preiskovalnem zaporu so izredno težki: »Omejitev svobode, sega tu do najmanjših podrobnosti:

„Resnično, resnično, povem ti: Ko si bil mlad, si se opasoval sam in si hodil, kamor si hotel; ko pa se postaraš, boš raztegnil roke in drug te bo opasal in odvedel, kamor nočeš.“ Jn 21,18

To je zame zdaj je ta čas.«

23. december 1941

Iz pismo patra Kentenicha, dne 21.12.1941

Vsi v Schönstattskem gibanju, so močno zaskrbljeni za usodo svojega ustanovitelja. Posebej ga pogrešajo sestre v Schönstattu. Pred Božičem leta 1941, iz teh razmer spontano nastane duhovni tok, v Schönstattu poznan kot: „Mariengarten - Marijin vrt.“

Na pogumni poti vere

Pismo Novorojenemu:

Bolnišnica v Koblenzu, 23. decembra 1941. Podružnica Marijinih sester, se pripravlja na Božič. Sestra Mariengarten razmišlja, kako bi Novorojenemu Jezusu izrazila gorečo prošnjo svojega srca. Zamislila si je, da bi jo zapisala v pismu Novorojenemu, kar bi bilo v skladu z razpoloženjem in sporočilom Božičnega časa.

„Dragi Novorojeni Jezus!

Kmalu bo Božični večer, ko boš prišel med nas v podobi novorojenega otroka. Vsako leto, vsem dobrim otrokom prineseš veliko lepih stvari, jaz pa Ti še nisem izrazila, kaj bi si želela, da mi prineseš. Sedaj bi Ti povedala, da se odpovedujem vsem darilom, samo, da se vrne naš dragi oče Kentenich.

Letos imam za Te, samo to veliko prošnjo. Naš dragi oče je že tako dolgo odsoten od nas in vsi hrepenimo po njem. Mar nebi mogel poskrbeti, da bi na Božični večer, ko prideš na svet, poslal k našemu očetu svojega angela? Potem bi v njegovi jetniški celici nenadoma zasijala velika svetloba. Vstopil bi angel in mu rekel: 'Ne boj se, kajti sporočam ti veliko veselje. Danes se je v Schönstattu rodil Odrešenik. Pohiti v kapelico. Tam boš v naročju Matere, našel Otroka!' In potem bi prišla množica angelov in našemu očetu kazala pot do malega Svetišča.

Tam bi vsi počastili Čudež Svete noči. Novorojeni Jezus bi mu rekel: 'Zdaj lahko vedno ostaneš z menoj. Svojim otrokom veliko pripoveduj o meni, da bodo s pomočjo moje Mame našli pot do Mene.' Vsi Schönstattski otroci bi bili presrečni in bi Tebe in Tvojo Mater slavili vso noč. In tega čudeža Svete noči, bi se še dolgo spominjali.

Moj dragi Novorojeni Jezus! Samo dvakrat gremo še spat in Božič bo tu. Trdno zaupam, da boš izpolnil mojo prošnjo, saj si Vsemogočen in ob Božiču rad obdarjaš svoje zveste otroke. ...

Prosim Te Novorojeni Jezus, usliši to mojo prošnjo, da se kmalu spet snidemo z našim očetom! Tedaj se bomo pridružili vsem nebeškim zborom angelom v povečevanju Tebe in Tvoje Matere: 'Slava Novorojenemu Jezusu in Njegovi Materi Mariji!'

Tvoja sestra Mariengard

S tem pismom želi redovna sestra Mariengard, razveseliti svoje sestre ob Božiču.

Tudi mi si želimo v Adventu ali ob Božiču, poslušati takih lepih zgodb v soju sveč. V tistem času leta 1941, sta bili za njimi že 2 leti vojne, tako, da je bilo na voljo bolj malo kuhanega vina in piškotov. To sporočilo za srce, namenjeno sosestram je bilo zato še pomembnejše.

Pismo Novorojenemu Jezusu jim tiho sporoča: Molimo za vrnitev očeta Kentenicha iz zavora in za okrepitev

zaupanja, da Božje poti vedno vodijo k dobremu, četudi se to v določenem trenutku, ne zdi tako očitno. In v tistem trenutku, se zares ni zdelo tako. Na to je hotela sestra Mariengard, opozoriti druge redovnice.

Sestra Mariengard je svoje pismo Novorojenemu Jezusu, poslala kar svoji redovni predstojnici. Sestri prednici je bilo zelo všeč in je želela z njim razveseliti tudi očeta Kentenicha v zaporu. Predstojnica poskrbi, da mu ga na skrivaj odnesejo v celico, kot: „Pismo iz Mariengarda.“

Odgovor:

Sedaj pred nami zasije vera očeta Kentenicha v Božjo Previdnost. Tako kot ob vseh dogodkih v preteklosti, tudi to prejeto pismo, razume kot namig od Boga. Leta 1950, ob tradicionalnem oktobrskem tednu, o tem spregovori takole:

„Dobro se še spomnim. Pismo sem dobil sredi noči in sede v postelji nanj takoj odgovoril. Vedno delam tako in vedno rad prebiram to, kar Gospod Bog dela v teh, ki mi jih zaupa.

Pismo je bilo napisano Novorojenemu Jezusu, zato sem moral napisati, kakor da odgovarja otrok. Želite slišati odgovor na pismo? Dobro! Vesel sem, ker vidim, da se v vas prebujajo otroci.“

„Moja draga mala Mariengard!

Tvojo željo bom izpolnil, ko bo tvoje srce in srce celotne Schönstattske družine postalo cvetoč Marijin vrt. Tako je izpolnitev tvoje prošnje, 'Čudež Svete noči' položen v tvoje roke in v roke vseh Schönstattskih otrok.

Pohitite, da ne bo prepozno. Z vašim duhovnim očetom imam še veliko načrtov. Zdaj ga pripravljam, da jih po moji volji izvrši. Če boste lepo skrbele za vaš Marijin vrt, bom očetovo vzgojo pospešil. V tolažbo ti povem, da je v njegovi celici vedno svetlo in toplo. In, da ima skoraj toliko dela kot v Schönstattu. Vsak dan sprejme veliko obiskov.

Lep pozdrav in blagoslov iz nebes, ...!”

Pismo z odgovorom je bilo najprej poslano drugi podružnici sester, ki je skrbela za neopazno komunikacijo. Zato je trajalo nekaj dni, da je prispelo nazaj do sester v bolnišnici. Tam ga je sestra Mariengard prebrala ob prisotnosti sestre prednice. Si lahko predstavljate njeno veselje? Pismo samega očeta Kentenicha, napisano v nevarnosti, samo zanjo, za sestro Mariengard, kot odgovor na njeno zamisel glede priprave na Božič! In ustanovitelj se odzove na njeno najglobljo željo! V težke razmere posije novo upanje. Sestra Mariengard takoj sprejme predlog:

„... Potem sem šla naravnost na delo, saj sem hotela takoj začeti z opravi v našem 'Marijinem vrtu.' To delo med drugim vključuje tudi 'najbolj zvesto izpolnjevanje dolžnosti.' Lahko si mislite, da nisem mogla pozabiti naslova vašega dragega pisma. Nenehno mi je odzvanjalo v ušesih: 'Moja draga mala Mariengard!’”

Marijin vrt in sporočilo za nas:

Ta shranjena pisma, so spomin na prehojeno pot vere in poguma. Njihova vsebina je dragocena in je dokaz globoke vere, ki veje iz njih: „Vse kar mnogi od nas živijo in žrtvujejo ob svojem vsakdanjem a pogosto zelo napornem delu, lahko Bog spremeni v blagoslov za druge, čeprav sami ne vemo, komu in kako ga nameni. Iz naših prizadevanj in iz vseh malih drobcev, ki mu jih darujemo po Materi Mariji, Bog ustvari čudovite mozaike milosti, ne le za nas, ampak za vse ljudi.“

Sčasoma iz preprostega drobnega pisma, nastane velik duhovni tok. Najprej so idejo prevzele Marijine sestre, pozneje pa vse Schönstattsko gibanje. Mnoge skupine si izberejo določeno cvetlico, v podobi katere se žele zasaditi na tem vrtu. Nekateri izberejo majhne in neugledne vijolice, nesebične v služenju. Drugi izberejo vrtnice, zaradi katerih zacveti trnje. Spet drugi izberejo brezhিবno čiste lilije in še veliko več.

Vesel Božič:

Gotovost, da je celotno Schönstattsko gibanje zvesto začetnim idealom in predano stopa po začrtani poti ter prepričanje, da so Božje poti dobre in, da gre za veliko več, kot zgolj za njegovo preživetje, daje očetu Kentenichu zaupanje, da v zaporu praznuje vesel Božič: „Praznovanje je bilo preprosto in polno čustev ... Kaj vse lahko storimo s srcem in z drobnimi, a simbolno urejenimi stvarmi. Seveda po zaslugi vas vseh, ki ste aktivno sodelovali pri presenečenju.” Pismo, 24.12.1941 www.schoenstatt.de

Kakor takrat, tako tudi danes:

Tudi mi si želimo, da bi naš ustanovitelj za nas napisal pismo iz nebes. Morda kot odgovor na naše, ta trenutek najbolj žgoča vprašanja, morda kot nasvet glede določenih okoliščin, morda kot besedo spodbude, morda kot opozorilo ...

Vedno znova je ponavljal, da besede o nadnaravnem, ki jih je kdaj spregovoril, nimajo časovne omejitve, da niso bile namenjene samo tedaj navzočim poslušalcem, ampak, da lahko iz njih črpajo tudi kasnejše generacije.

Če dobro pretehtamo misli patra Kentenicha, so vsa njegova besedila in vsi njegovi stavki, namenjeni tudi nam danes. Tako vam, kakor meni.

S sestro Mariengard radi vzklikajmo Jezusu: „*Moj dragi Novorojeni Jezus! Samo ... krat gremo še spat in Božič bo tu. Trdno zaupam, da boš izpolnil mojo prošnjo, saj si Vsemogočen in ob Božiču rad obdarjaš svoje zveste otroke. ...*”

Naj nam Novorojeni Jezus podari milost, da bo v naših srcih pognalo in raslo veliko lepih pisanih rož, da bo naše srce postalo Marijin vrt.

Naj bo v njih veliko vrtnic ljubezni, vijolic ponižnosti, lilij čistosti, pasijonk žrtvovanja, sončnic veselja, tulipanov odprtosti, rožmarina zvestobe, ...

Naj nas Novorojeni Jezus ob darovih žrtev, ki mu jih vsak dan prinašamo, bogato obdari z milostmi.

Vse Vas lepo pozdravljam in Vam vsem želim vesel, blagoslovljen Božič in leto 2023!

vaša: sestra Marija Ramona

S. M. Ramona

